

optagen som direkte Vælger til Landstinget, kunne de Herrer slet ikke forbyde ham det — det er klart og selvfølgelig. Hvorfra han har sine Indtægter, om det er af Jordejendomme eller ad anden Vej, er ganske ligegyldigt; naar han beviser, at han har betalt Beløbet som Bidrag til Statsudgifterne, altsaa til Statskassen, i Form af Formue- og Indkomstskat, er han berettiget til at være en direkte Vælger. De kunne ikke en Gang nu holde Fanen ren, det er ganske umuligt, det have vi, om ikke mange, saa et aldeles prægnant Eksempel paa, her lige uden for vor Dør eller rettere sagt, her ovenover. I det andet Ting sidder der et æret Medlem, som er direkte Vælger ved Landstingsvalgene, ikke i Kraft af, at han har en stor Hartkornsbesiddelse — han ejer en lille Gaard i Gentofte paa 3—4 Tdr. Hartkorn. — men i Kraft af, at han ejer en stor Del Huse i Kjøbenhavn, hvoraf han svarer Bygningsafgift. Han kommer og siger til Kjøbenhavns Amt: Her er min Kvitteringsbog, jeg har betalt det og det Beløb til Staten i Form af Bygningsafgift af kjøbenhavnske Ejendomme, mit Domicil er Gentofte, der har jeg en lille Gaard, hvoraf jeg betaler saa og saa meget til Stat og Amtsrepartitionsfond; alt i alt er hele min Ydelse til Stat og Amtskommune det og det Beløb, og jeg maa i Henhold hertil forlange mig optagen paa Listen. Han er allerede for 10—15 Aar siden optagen mellem de direkte Vælgere, uanset at han kun ejede en lille Bondegaard, og der er flere lignende Eksempler. De Herrer kunne altsaa slet ikke holde dette Spørgsmaal nede alligevel, og jeg skønner ikke, at der er nogen som helst sund Fornuft i, at man vil opretholde et Forhold, der, selv om det ikke er ganske, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) antydede, dog er af den Beskaffenhed, at man, som man siger, vil have Hartkornsafgifterne førte tilbage i samme Lomme, hvorfra de ere udgaaede — i øvrigt et ganske fornuftigt og godt Princip, navnlig for de Herrer Lensbesiddere og Besiddere af stort Hartkorn, for dem forstaaer jeg, at det er et udmærket godt Princip. Jeg har tidligere nogle Gange staaet som Repræsentant for min Kommune ved Landstingsvalgene, og jeg skal indrømme, at jeg har følt mig noget lille ved Siden af de direkte Vælgere, idet jeg ikke har kunnet være blind for, at der for at give mig Ret til at være Valgmand krævedes Afstemning i en Kommune med 14—15,000 Mennesker, altsaa 2—3,000 Vælgere, medens min Sidemand har opnaaet den

samme Beføjelse gennem nogle Hundrede Kroners Skat. Jeg erkender, at jeg egentlig har følt mig lille og med stor Respekt har set op til min Sidemand, hvis Beføjelse stod saa uhyre langt forud for min. Men naar dette skal forandres derhen, at medens jeg ikke kan blive Valgmand undtagen som Repræsentant for mange Tusinde Mennesker, vil min Sidemand staa med den samme Beføjelse, men paa et andet Grundlag, idet han siger: Det er den Skatteydelse, jeg har betalt til Stat og Amtskommune, der giver mig denne fortrinmæssige Plads; men Pengene har jeg ganske vist faaet tilbage i min Lomme. Denne „Vendenom“ forekommer mig noget mærkværdig; jeg skulde næsten tro, at en eller anden af de Herrer, som komme til at pleje deres Hverv som direkte Vælgere til Landstinget, og som komme i den Situation, at de have kunnet holde Stillingen, fordi de ad indirekte Vej have faaet lavet det saaledes, at det hedder sig, at de have betalt nogle Penge, som de have faaet tilbage, alligevel ville føle sig lidt generede (Afbrydelse). Det kunde dog være. Selv om man kunde holde denne Fortrinsret ganske paa de samme Hænder som tidligere, ser jeg virkelig ikke, at det er et tilstrækkeligt Argument til at bebyrde Kommunerne og Landets Befolkning i det hele med det fortvivlede Skattesystem, som man her vil instituere. Det er at ofre for meget for den lille Tilfredsstillelse, at nogle — det vil ikke blive ret mange — blive reddede. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har Ret. Godsejerne, Lensbesiddere og et Stykke ned blandt de store Proprietærer ere sikre nok alligevel; der bliver kun Tale om nogle enkelte lige paa Grænsen; det er dem, det kommer til at knibe for. Men for at redde disses privilegerede Valgret synes jeg dog, man kan bringe for store Ofre.

Jeg er saa uenig som paa nogen Maade muligt med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti); han ser paa Sagen med kjøbenhavnske Øje og jeg med antikjøbenhavnske (Afbrydelse). Nej, det er ikke absolut med Gentofte-Øjne. Jeg ser Sagen fra de store Landdistrikters Standpunkt, der ligge omkring de store Byer. Det er dem, der blive mishandlede, og det kan jeg ikke være med til. Jeg vil dog sige to Ord om den sidste af de Love, der staa paa Dagsordenen, da det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) har rettet en lille Bemærkning til mig. Han var for det første uenig med mig i, at 20 eller 21 Gange Tiendens Værdi var fuld Betaling for Tienden. Det